

Solidarność

ZAGŁĘBIA MIEDZIOWEGO

PISMO ZARZĄDU REGIONU ZAGŁĘBIE MIEDZIOWE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

**Zorganizowani
Mają Lepiej**

Zasady działania komisji rewizyjnej

W dniach 8 – 9 czerwca br. w Legnicy odbyło się szkolenie Zasady działania komisji rewizyjnej, którego celem było przedstawienie uczestnikom założeń pracy komisji rewizyjnej, pogłębienie znajomości prawa wewnątrzwiązkowego oraz podstaw na temat kontroli władz wykonawczych. Uczestnikami zajęć byli przedstawiciele komisji rewizyjnych z następujących organizacji: Sitech Sp. z o. o. w Polkowicach, Teatr im. Heleny Modrzejewskiej w Legnicy, Oddziały KGHM Polska Miedź S.A.: Zakłady Wzbogacania Rud w Polkowicach i Huta Miedzi Legnica, PKP Cargo SA Dolnośląski Zakład Spółki z siedzibą w Legnicy, Mercus Logistyka Sp. z o. o. w Polkowicach, Region Zagłębie Miedziowe w Legnicy i Krajowy Sekretariat Emerytów i Rencistów. Warsztaty przeprowadziła Ewa Kosiorowska i Lidia Marszałek.

Stres w miejscu pracy

Na zamówienie Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” w Hucie Miedzi „Głogów” O/KGHM Polska Miedź S.A., we współpracy z Działem Szkoleń Komisji Krajowej, w dniach 21 – 22 czerwca br., zorganizowano szkolenie Stres w miejscu pracy, w którym uczestniczyli przedstawiciele Organizacji w Hucie Miedzi „Głogów”, COPI i REMY Sp. z o. o. Szkolenie przeprowadziła Maryla Kościńska z Działu Szkoleń KK.

Program szkolenia:

- Zdefiniowanie zjawiska stresu w miejscu pracy (pojęcie, model i rodzaje stresu).
- Czynniki wywołujące stres w pracy.
- Strategia radzenia sobie ze stresem.
- Skutki stresu dla pracownika i pracodawcy: koszty pracownika, zakładu pracy, społeczne.
- Audyt stresu w środowisku pracy – współdziałanie z pracodawcą w zakresie eliminacji stresu w miejscu pracy.
- Wsparcie społeczne – nastawienie na rozwiązanie problemów wynikających ze stresu.
- Działania podejmowane przez NSZZ „Solidarność” na rzecz walki ze stresem w miejscu pracy.
- Podsumowanie szkolenia.

Dołącz do nas. Załącz organizację zakładową

Jeśli w twoim zakładzie pracy działa NSZZ „Solidarność” nie musisz zakładać nowego związku wstąp do nas walcz z nami o swoje prawa.

PRACOWNICY,
KTÓRZY ZORGANIZUJĄ SIĘ,
MOGĄ WSPÓLNIE
WYNEGOCJOWAĆ LEPSZE
WARUNKI PRACY
I WYŻSZE ZAROBKI.

ZORGANIZOWANI
MAJĄ LEPIEJ

Jeśli nie ma u ciebie organizacji związkowej porozmawiaj z koleżankami i kolegami z pracy, jeśli ich odczucia i spostrzeżenia są podobne do twoich, zorganizujcie się w związek zawodowy. Wspólnie będziecie silniejsi i załatwiecie więcej.

– Skontaktuj się z przedstawicielem Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” w Legnicy ul. Skarbka 9 (tel. 76 721 08 78) Pomożemy założyć związek w twoim zakładzie pracy. Użytkasz od nas wszystkie potrzebne informacje i dokumenty oraz

profesjonalną pomoc organizacyjną i prawną.

– Zorganizuj spotkanie najlepiej poza zakładem pracy. Poproś osobę która również zaangażuje się w tą sprawę tak jak ty. Pamiętaj wszystkie twoje koleżanki i koledzy muszą czuć że to oni organizują się w związek nie możesz ich do tego przymuszać. Przygotuj się do spotkania, w celu przekazania argumentów za założeniem związku. Pomorze ci to w rzetelnym przedyskutowaniu problemu oraz budowaniu pozycji lidera.

– Zaproponuj założenie związku zawodowego. Zgod-

nie z przepisem art.25I ustawy o związkach zawodowych uprawnienia zakładowej organizacji związkowej będą przysługiwać tylko organizacji zrzeszającej co najmniej 10 członków będących pracownikami. Jednak, aby założyć organizację związkową wystarczą tylko 3 osoby. (dokumenty do pobrania)

– W celu rejestracji związku przyjdź do Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” w Legnicy ul. Skarbka 9 (tel. 76 721 08 78). Po zarejestrowaniu Tymczasowej Komisji Zakładowej w Regionie

Zagłębia Miedziowego NSZZ „Solidarność” nabywa ona praw władzy związkowej z wszystkimi przysługującymi jej prawami i ochroną prawną.

– Następnym krokiem jest przekształcenie Tymczasowej Komisji Zakładowej w Komisję Zakładową zgodnie ze Statutem NSZZ „Solidarność” w terminie do 6 miesięcy od daty zarejestrowania. Pomożemy przeprowadzić wam wybory władz statutowych, założyć konto prowadzić dokumentację związkową i księgową. Przeszkolimy wszystkich działaczy z zakresu prawa związkowego, prawa pracy, układów

zbiorowych, przepisów bhp oraz negocjacji i komunikacji.

– Musicie być świadomi że czeka was ciężka praca aby nie zawieść koleżanek i kolegów którzy wam zaufali. Pamiętajcie jesteśmy do waszej dyspozycji jeśli o to poprosicie, mamy doświadczonych działaczy związkowych, prawników którzy zawsze będą służyć wam pomocą. Solidarność dba o wszystkich swoich członków. Od tej chwili nie jesteście już sami.

– Nigdy nie zapominajcie że związek tworzą ludzie wasze koleżanki i koledzy, nie można ich zawieść.

Trzeba z nimi rozmawiać, wsłuchać się w ich problemy, doradzać i pytać o zdanie Muszą czuć i wiedzieć

że jesteście z nimi. Nawet najlepszy przewodniczący Komisji Zakładowej i najlepszy działacz związkowy nie jest nieomylny. Prawdziwy lider to osoba którą wszyscy szanują który zawsze znajdzie czas dla członków związku, takie działania stworzą poczucie wspólnoty i pozwolą wam zbudować prawdziwą siłę związku.

**ŻYCZYMY
POWODZENIA !!!**

Ruszyła X edycja konkursu Pracodawca Przyjazny Pracownikom

Ruszyła dziesiąta edycja konkursu Pracodawca Przyjazny Pracownikom. Kandydatów zgłaszają podstawowe jednostki organizacyjne „Solidarności”.

Ankiety zgłoszeniowe należy przesyłać na adres: Komisja Krajowa NSZZ Solidarność, Wały Piastowskie 24, 80-855 Gdańsk, z dopiskiem: Certyfikat „Pracodawca Przyjazny Pracownikom” lub pocztą elektroniczną na adres: certyfikat@solidarnosc.org.pl

terminie do 15 października 2017 r.

Zgłoszenia będą rozpatrywane przez Komisję Certyfikacyjną według kryteriów określonych do Regulaminu.

Aktualny Regulamin konkursu, który zawiera również harmonogram prac związanych z przyznawaniem Certyfikatu oraz ankiety zgłoszeniowe dostępne są na stronie internetowej regionu: www.solidarnosc.org.pl/legnica

Celem konkursu jest promowanie pracodawców, którzy wyróżniają się w stosowaniu dobrych praktyk w zakresie przestrzegania przepisów prawa pracy, w szczególności poprzez stabilność zatrudnienia, przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz prawa do zrzeszania się w związku zawodowe. Certyfikatem można się posługiwać przez okres trzech lat. Laureaci poprzednich edycji konkursu mogą ponownie ubiegać się o przyznanie Certyfikatu po

wygaśnięciu tego okresu.

Akcja nadawania tytułu Pracodawca Przyjazny Pracownikom zainicjowana została przez KK NSZZ „Solidarność” w 2008 roku. Pierwszą

edycję konkursu patronatem honorowym objął Prezydent RP Lech

Kaczyński. Od tamtej pory konkurs stale odbywa się pod patronatem aktualnie urzędującego prezydenta RP.

Młodzi na rynku pracy w 2016 roku

31 maja GUS opublikował opracowanie „Młodzi na rynku pracy w 2016 roku”. Raport pokazuje interesujący obraz młodych osób, które znalazły się na rynku pracy. W raporcie przeczytamy:

- Populacja ludzi młodych w Polsce, czyli osób w wieku 15-34 lata, liczyła w II kwartale 2016 r. 9 518 tys. Ponad połowa z nich (59,3%), zarówno uczących się, jak i tych, którzy już zakończyli naukę, nie wykonywała żadnej pracy w okresie nauki w szkole, w której uzyskały najwyższy poziom wykształcenia.

- Dla niespełna 3 (73,4%) ogółu ludzi młodych pracujących podczas nauki praca stanowiła część programu realizowanego w ramach formalnego systemu edukacji, z tego w 95,1% przypadków była ona obowiązkową częścią programu nauczania.

- Blisko połowa spośród osób młodych łączących pracę z nauką

(tj. 45,6%) wykonywało wyłącznie niepłatną pracę. Jedynie 28,9% tylko płatną. Pozostali, czyli 25,5% podejmowało zarówno pracę płatną, jak i niepłatną.

- 67,9% badanych, w omawianym okresie nie było uczniami/studentami. Spośród nich 5,9% po uzyskaniu obecnego poziomu wykształcenia, rozpoczęło naukę w innej szkole w ramach formalnego systemu edukacji.

- 96,9% ogółu młodych w wieku 15-34 lata nie otrzymało bądź nie potrzebowało w ciągu ostatnich 12 miesięcy wsparcia ze strony instytucji publicznych, ponieważ nie poszukiwało pracy. Tylko tj. 3,1% skorzystało z takiego wsparcia.

- Osoby młode, które były pracownikami najemnymi, zapytano w jaki sposób znalazły aktualnie wykonywaną pracę główną. Spośród 4 760 tys. pracowników najemnych najwięcej, bo 44,5%

osób znalazło pracę dzięki pomocy przyjaciół, znajomych lub rodziny. Drugim wskazywanym sposobem był bezpośredni kontakt z pracodawcą (26,9%).

- 22,6% osób pracujących uznało, że uzyskane przez nich wykształcenie nie jest pomocne podczas wykonywania zadań służbowych w ich obecnym miejscu pracy. Przydatność zdobytego wykształcenia w wykonywaniu zadań służbowych stwierdziło 77,4% osób pracujących, jednocześnie ponad połowa z nich określiła stopień tej pomocy jako duży;

- 94,3% młodych pracujących osób nie musiało zmienić swojego miejsca zamieszkania. Spośród osób, które zmieniły miejsce zamieszkania, 71,2% zmieniło miejsce zamieszkania w obrębie Polski, 24,4% – na obszarze Unii Europejskiej, a pozostałe osoby poza obszarem UE.

- Ponad 1/3 osób niepracujących (tj. 35,3%) zadeklarowała skłonność do zmiany miejsca zamieszkania w celu znalezienia lub podjęcia pracy.

Jakie można wysnuć wnioski? Stosunkowo niewiele młodych osób łączy naukę z pracą zawodową. Jeśli tak się dzieje, to okazuje się, że wynika to z wymogów programu nauczania. Tak więc niski jest poziom dobrowolnie podejmowanego zatrudnienia w czasie nauki. Może do tego zniechęcać fakt, że duża grupa osób za swoją pracę nie otrzymywała wynagrodzenia. Jednocześnie, zauważalne jest bardzo niskie zainteresowanie podnoszeniem kwalifikacji po zakończeniu edukacji na aktualnym poziomie. Znajduje to potwierdzenie także w innych źródłach. Niewiele osób korzystało ze wsparcia zapewnianego przez publiczną służbę zatrudnienia (PUP, OHP,

inne). Wynika to zapewne z tego, że jeśli potrzebują wsparcia to szukają go u rodziny, przyjaciół lub znajomych. Ewentualnie, poszukują pracy na własną rękę, kontaktując się z pracodawcą.

Ponadto, młodzi widzą przydatność zdobytej wiedzy w codziennej pracy (ciekawe co na to pracodawcy). Potwierdzają się dane dotyczące niskiej mobilności młodych. Znaczna grupa młodych pracowników znalazła pracę w miejscu zamieszkania i jedynie 1/3 osób niepracujących byłaby gotowa zmienić miejsce zamieszkania w celu podjęcia pracy. Co ciekawe, jeśli młodzi zmieniają miejsce swojego zamieszkania, to w przeważającej liczbie, dzieje się to w obrębie kraju. Jedynie 1 wyjeżdża za granicę. Dotychczas sądzono, że młodzi bardziej preferują przeprowadzkę za granicę niż do innego miasta.

ms

Szkolenia

PEZ – Podstawy komunikacji społecznej (część 2)

Druga część szkolenia Podstawy komunikacji społecznej odbyła się w dniach 23 – 24 czerwca br. Dotyczyła elementów kształtowania wizerunku i budowy siły związku zawodowego. Podczas warsztatów, oprócz przekazania skondensowanej wiedzy teoretycznej, przeprowadzono praktyczne ćwiczenia z wykorzystaniem środków audiowizualnych. Szkolenie odbyło się dzięki sfinansowaniu części kosztów przez Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”. W zajęciach uczestniczyli przedstawiciele organizacji zakładowych NSZZ „Solidarność” z: Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Legnicy, Volkswagena Motor Polska Sp. z o. o. w Polkowicach, Centrum Opiekuńczo-Wychowawczego Powiatu Legnickiego w Golance Dolnej, Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”, KGHM ZANAM S.A. w Polkowicach, Szkolnego Schroniska Młodzieżowego w Legnicy i Sanden Manufacturing Poland Sp. z o. o. w Polkowicach. Szkolenie przeprowadziła Maryla Kościńska z Działu Szkoleń Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

25. lat Ośrodka Diagnostyki Onkologicznej Społecznej Fundacji Solidarności

Wystawą poświęconą dr Marii Skłodowskiej - Curie i symbolicznym tortem legnicki Ośrodek Diagnostyki Onkologicznej świętował swoje dwudzieste piąte urodziny.

Swoją działalność Ośrodek Diagnostyki Onkologicznej Społecznej Fundacji Solidarności rozpoczął w 1992 roku, w pomieszczeniach dzierżawionych od Szpitala Wojewódzkiego. Siedem lat później ośrodek przeniósł się do obecnej siedziby na ulicę Andersa. W ciągu 25 lat działalności placówka udzieliła ponad 500 tys. świadczeń medycznych.

Działalność ośrodka to również organizacja konferencji nauko-

wych, wykładów na temat profilaktyki chorób nowotworowych, wydawanie i kolportaż broszur oświatowych.

W ośrodku mają swoją siedzibę Polskie Forum Europejskiej Koalicji do Walki z Rakiem Piersi EUROPA DONNA i legnickie Stowarzyszenie EUROPA DONNA. Efektem współpracy między nimi są doroczne Pikniki Onkologiczne, „Marsze ku Zdrowiu” oraz wiele innych inicjatyw na terenie całego powiatu. Ośrodek współpracu-

je z Międzynarodowym Centrum Badań Genetycznych w Szczecinie.

Działalność ośrodka wspiera Społeczna Fundacja Solidarności, która powstała w latach osiemdziesiątych minionego wieku. W 1987 roku kongres USA podarował NSZZ Solidarność 1 mln dolarów.

Pieniądze zostały przeznaczone na fundusz społeczny utworzony

nym z nich jest legnicka placówka, która dzięki dobremu zarządzaniu działa prężnie i rozwija się. Mieszkańki regionu chętnie korzystają z badań profilaktycznych. Dziś na Dolnym Śląsku wyleczalność nowotworu piersi sięga 80 procent. Duży wkład w ten wynik ma legnicki Ośrodek Diagnostyki Onkologicznej.

Otwarcia Ośrodka dokonano 27 czerwca 1992 roku w pomieszczeniu Szpitala Wojewódzkiego im. A. Falkiewicza w Legnicy odbyło się otwarcie Ośrodka Diagnostyki Onkologicznej, który jako jeden z wielu obiektów medycznych w Polsce został utworzony przez Społeczną Fundację Solidarność.

Fundatorką Ośrodka w Legnicy była Barbara Piasecka-Johnson oraz miejscowe zakłady pracy. Osobami, które włożyły największą pracę w powołanie ODO były: Dorota Czudowska i Stanisław Obertanec.

W otwarciu ODO uczestniczyli m.in.: Marek Edelman, Zofia Kuratowska, Paweł Juro, Andrzej Głapiński, Edward Jaroszewicz, ksiądz biskup Adam Dyczkowski, ksiądz Władysław Józków oraz ojciec Euzebiusz Ciaciek.

Region Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” reprezentowali Jerzy Morawski oraz Ewa Kosiorowska.

na I Zjeździe Solidarności. Powołano wówczas grupę roboczą, która opracowała działania fundacji, której zadaniem było m. in. tworzenie niezależnych ośrodków w służbie zdrowia oraz wspieranie ich działalności.

Zotrzymanych pieniędzy utworzonych zostało pięć ośrodków: jed-

Dorota Czudowska

Dyrektor ODO w Legnicy

Z okazji 25-lecia Ośrodka Diagnostyki Onkologicznej Społecznej Fundacji Solidarności w imieniu członków NSZZ „Solidarność” dziękuję Pani za prowadzenie Ośrodka.

Życzę Pani oraz wszystkim pracownikom radości i satysfakcji z wykonywanej pracy.

Bogdan Orłowski
przewodniczący Zarządu Regionu
Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”

Ksiądz Araszczuk odznaczony przez prezydenta Dudę

Ksiądz Stanisław Araszczuk otrzymał Krzyż Wolności i Solidarności. Państwowe odznaczenie odebrał w piątek w sali kolumnowej urzędu wojewódzkiego.

W imieniu prezydenta RP Andrzeja Dudy 49 odznaczeń państwowych wręczył wiceprezes Instytutu Pamięci Narodowej Jan Baster. Krzyż Wolności i Solidarności został ustanowiony przez Sejm 5 sierpnia 2010 roku. Po raz pierwszy przyznano go w czerwcu 2011 roku przy okazji obchodów 35. rocznicy protestów społecznych w Radomiu. Krzyż nadawany jest przez prezydenta RP, na wniosek prezesa Instytutu Pamięci Narodowej, działaczom opozycji wobec dyktatury komunistycznej, za działalność na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości i suwerenności lub respektowanie praw człowieka w PRL. Ksiądz Stanisław Araszczuk jest proboszczem legnickiej parafii św. Tadeusza Apostoła. Odznaczony został za działalność w latach 1984-1988, kiedy to jako wikariusz w parafii pw. Maryi Matki Kościoła w Dzierżonowie był założycielem i opiekunem Duszpasterstwa Ludzi Pracy Ziemi Dzierżonowskiej. „Inicjował działania o charakterze opozycyjno-patriotycznym, a także zajmował się kolportażem wydawnictw podziemnych” – czytamy w uzasadnieniu.

FOT. TOMASZ BIAŁASZCZYK

Nagroda im. Ratajczaka dla najlepszych uczniów

Najlepszym tegorocznym praktykantem został Karol Łysy z Zespołu Szkół Technicznych i Ogólnokształcących im. Henryka Pobożnego w Legnicy. Laureat otrzymał list intencyjny umożliwiający mu pracę w KGHM ZANAM, a także nagrody rzeczowe ufundowane przez: KGHM Zanam, KZ NSZZ „Solidarność” w KGHM Zanam oraz Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”.

KGHM ZANAM każdego roku prowadzi praktyki dla uczniów m.in. z Zespołu Szkół Technicznych i Ogólnokształcących im. Henryka Pobożnego w Legnicy, Zespołu Szkół w Przemkowie, Zespołu Szkół im. Narodów Zjednoczonej Europy w Polkowicach oraz Zespołu Szkół w Chocianowie. Poznają oni tajniki zawodów m.in. ślusarza, spawacza, odlewnika, wytańczacza, mechanika. W tym roku szkolnym praktyki w KGHM ZANAM odbywało 13 uczniów.

- Konkursem dla najlepszych uczniów chcemy zwrócić uwagę na znaczenie praktyk zawodowych realizowanych bezpośrednio w firmach. Szkolnictwo zawodowe jest ważnym elementem edukacji i z perspektywy firm przemysłowych ma olbrzymią rolę w planowaniu rekrutacji oraz roz-

woju – mówi Bohdan Pecuszok, prezes KGHM ZANAM. – Przez długie lata uczniowie Zespołu Szkół Technicznych i Ogólnokształcących im. Henryka Pobożnego w Legnicy zdobywali wiedzę i zawodowe doświadczenie w Legmecie, który jest dzisiaj częścią KGHM ZANAM. Teraz wracamy do tej tradycji – dodaje.

Nagrody w I edycji Konkursu Najlepszego Uczeń im. Franciszka Rataj-

czaka zostały wręczone podczas uroczystego zakończenia roku w Zespole Szkół Technicznych i Ogólnokształcących im. Henryka Pobożnego w Legnicy. Konkurs organizuje KGHM ZANAM z reprezentatywnymi organizacjami związkowymi działającymi w spółce. Ze względu na różne programy praktyk pierwsza edycja konkursu trwa jeszcze do września br. i przyznane zostaną kolejne listy intencyjne umożliwiające zatrudnienie.

Pomysłodawcą konkursu jest komisja zakładowa NSZZ Solidarność w KGHM ZANAM. Jej przewodniczący Andrzej Dynak wręczył nagrody podczas zakończenia roku. Oprócz Karola Łysego otrzymało je dwóch wyróżnionych uczniów: Mateusz Rutkowski oraz Mateusz Demkiewicz.

We wręczeniu nagród w Zespole Szkół Technicznych i Ogólnokształcących im. Henryka Pobożnego w Legnicy wzięła również udział Grażyna Ratajczak-Antoniewicz, córka Franciszka Ratajczak, patrona konkursu, legendarnego działacza związkowego z Legnicy. Konkurs nie tylko promuje młodych, zdolnych uczniów, ale ma też ważną rolę historyczną. Zakłady Mechaniczne Legmet (przyłączone do Zanamu w 2003 roku) były kolebką ruchu związkowego Solidarność w Legnicy. Jego kluczową postacią był Franciszek Ratajczak, aktywny uczestnik porozumień sierpniowych.

- Warto pielęgnować tradycję, wracać do historii i faktów, które zmieniły nie tylko polską scenę polityczną, ale również gospodarkę – podkreśla prezes Pecuszok.

Franciszek Ratajczak,

ur. 1 VI 1938 w Inowrocławiu, zm. 4 II 2011 w Legnicy. Ukończył SP tamże (1953), w ZSZ tamże kurs spawacza (1954).

1954-1962 spawacz w Fabryce Sprzętu Rolniczego Inofama w Inowrocławiu, 1962-1967 w Inowrocławskich Zakładach Przemysłu Terenowego, 1967-1975 w Hucie Miedzi Legnica w Legnicy KGHM Lubin, 1975-1997 w Zakładach Mechanicznych Legmet w Legnicy KGHM Lubin. 1964-1965 w ZMS, 1964-

1976 w PZPR, wystąpił po wydarzeniach Czerwca; 1968-1972 członek Egzekutywy KP PZPR w Legnicy, 1974-1975 I sekretarz OOP.

28-31 VIII 1980 organizator strajku, przewodniczący Zakładowego KS w ZM Legmet, we IX 1980 współautor, główny negocjator (m.in. z Ryszardem Sawickim, Czesławem Dobropolskim) z Komisją Rządową i dyrekcją KGHM tzw. porozumienia lubińskiego; od IX 1980 w „S”, przewodniczący Komitetu Założycielskiego, następnie od XII 1980 Zakładowej Komisji Robotniczej w ZM Legmet; IX-XII 1980 członek Prezydium MKZ w KGHM w Lubinie; organizator sieci dystrybucji prasy, biblioteki wydawnictw niezależnych w ZM Legmet, po 13 XII 1981 skonfiskowanej.

13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Głogowie, 29 IV 1982 zwolniony; w 1982 organizator, koordynator pracy zakonspirowanej struktury w ZM Legmet, złożonej z zespołów robotniczych na większych wydz.; koordynator siatki i punktów kolportażowych wydawnictw podziemnych, m.in. pism: „Z Dnia na Dzień”, „Solidarność Walcząca”, „Uskok”, ulotek, plakatów na terenie miasta, 1982-1986 zbiórek pieniędzy na cele związkowe w ZM Legmet, 1982-1989 organizator akcji ulotkowych, plakatowych; 31 VIII 1982 uczestnik demonstracji w Legnicy, 31 VIII 1983 bojkotu komunikacji tamże. Wielokrotnie zatrzymywany, przesłuchiwany. Jesienią 1985 odlał z brązu popiersie Józefa Piłsudskiego dla kościoła Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Legnicy. 1988/1989 współtwórca jawnych struktur „S” w Legnicy.

W 1989 wiceprzewodniczący RKW „S” Dolny Śląsk; w IV 1989 współorganizator KO „S” w Legnicy. 1989 – III 1990 przewodniczący KZ w ZM Legmet. W 1990 organizator wystawy fotograficznej w Legnicy „X lat «Solidarności»”. Od 1997 na emeryturze.

5 I 1984 – 25 IX 1984 rozpracowywany przez Wydz. V WUSW w Legnicy w ramach SOR krypt. Włamywacze.

Łukasz Sołtysik – Encyklopedia Solidarności

Solidarność Huty Miedzi Głogów na Rakowieckiej i Łączce

Grupy z Hufca Pracy w Górze oraz przedstawiciele NSZZ „Solidarność” w Hucie Miedzi „Głogów” pojechali do Warszawy zwiedzić były Areszt Śledczy przy Rakowieckiej, w którym powstaje Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL.

Jolanta Peciak nagrodzona w konkursie o Solidarności Walczącej

10 czerwca we Wrocławiu w Centrum Historii Zajezdnia odbyło się wręczenie nagród. Praca Jolanty Peciak – scenariusz lekcji – „Solidarność Walcząca – zawsze wierni Polsce” uzyskała drugie miejsce w kategorii dorosli. Nagrody wręczał Kornel Morawiecki. Serdecznie gratulujemy!

Delegację z Głogowa powitał Jarosław Wróblewski autor książek „Zośkowiec” i „Gryf”, który również oprowadził gości po kompleksie byłego więzienia.

Następnie grupa spotkała się z dyrektorem Jackiem Pawłowiczem, który widząc napis Solidarność na jednej z koszulek powitał zebranych słowami „jest Solidarność to jest dobrze”. Delegacja Solidarności na ręce dyrektora przekazała statuetkę Św. Floriana z napisem „W hołdzie

niezłomnym NSZZ „Solidarność” w HM „Głogów”.

Po wycieczce na Rakowieckiej związkowcy przejechali na Łączkę, gdzie doszło do spotkania z Krzysztofem Szwagrzykiem z IPN, a także z księdzem kardynałem Kazimierzem Nyczem.

Szwagrzyk otrzymał statuetkę Św. Floriana z napisem „Podziękowanie za niezłomność dla zespołu prof. Krzysztofa Szwagrzyka, NSZZ „Solidarność” w HM „Głogów”.

Ogólnopolska Pielgrzymka Ludzi Pracy

„Matka sprawiedliwości społecznej nauczycielką miłosierdzia.”
XXXV PIELGRZYMKA LUDZI PRACY
Jasna Góra 16-17 września 2017

Program 35. Pielgrzymki Ludzi Pracy na Jasną Górę

Każdego roku, w trzecią sobotę i niedzielę września, odbywa się Ogólnopolska Pielgrzymka Ludzi Pracy na Jasną Górę.

Po raz pierwszy zorganizowana została w 1983 r. przez bł. ks. Jerzego Popiełuszkę (kapelana i obecnie patrona NSZZ Solidarność) dla robotników Huty „Warszawa”.

Rok później, uczestnicy pielgrzymki przybyli z wielu rejonów Polski i modlił się w uroczystej Mszy. św. o dobrą i godną pracę oraz o właściwe traktowanie pracowników.

Sobota, 16.09.2017 r.

- godz. 15.00 – Punkt informacyjny Regionu Podbeskidzie na Jasnej Górze
- godz. 17.00 – Składanie kwiatów pod pomnikiem Bł. Ks. Jerzego (Aleja Sienkiewicza)
- godz. 19.00 – Msza św. na szczycie – przewodniczy Jego Ekscelencja Ks. Biskup Roman Pindel
- godz. 21.00 – Apel Jasnogórski w Kaplicy Cudownego Obrazu retransmitowany przez Radio Maryja, prowadzenie: Jego Ekscelencja Ks. Biskup Roman Pindel
- godz. 21.45 – Droga Krzyżowa na wałach, rozważania: Region Podbeskidzie

Niedziela, 17.09.2017 r.

- godz. 00.00 – Msza Święta w Bazylice koncelebrowana przez duszpasterzy Ludzi Pracy, prowadzenie i homilia: Ks. Prałat Józef Oleszko
- godz. 1.00 – 4.30 – Czuwanie w Kaplicy Cudownego Obrazu (Region Podbeskidzie)
- godz. 7.00 – Droga Krzyżowa na Wałach – rozważania prowadzą: Region Środkowowschodni i Region Podkarpacie
- godz. 9.15 – Modlitwa Różańcowa ze szczytu Jasnej Góry – prowadzi Ks. Prałat Józef Oleszko
- godz. 10.00 – Koncert w wykonaniu zespołu regionalnego „Grojcowianie”

- godz. 10.40 – Wystąpienie Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Piotra Dudy
- godz. 11.00 – Uroczysta Msza Święta na szczycie Jasnej Góry- przewodniczy Jego Ekscelencja Ks. Arcybiskup Józef Kupny, homilię wygłosi Jego Ekscelencja Ks. Biskup Roman Pindel

Region Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” będzie organizował wyjazd na Pielgrzymkę. Szczegółowe informacje będą zamieszczone na stronie internetowej.

Solidarność Walcząca

DLACZEGO?

„Wobec Boga i Ojczyzny przysięgam walczyć o wolną i niepodległą Rzeczpospolitą Solidarną, poświęcać swe siły, czas – a jeśli zajdzie potrzeba – swe życie dla zbudowania takiej Polski. Przysięgam walczyć o solidarność między ludźmi i narodami. Przysięgam rozwijać idee naszego Ruchu nie zdradzić go i sumienie spełniać powierzone mi w nim zadania”

W czerwcu 1982 r. powstała Solidarność Walcząca. Założona przez Kornela Morawieckiego Organizacja stawiała sobie za cel bezkompromisową walkę z systemem komunistycznym

„Co takiego wbiłszy i wbiłszy sobie do głów? Że racja jest po naszej stronie i że mimo olbrzymiej dysproporcji sił i zasobów nasze będzie zwycięstwo. Że zdelegalizowana i rozbita „Solidarność” wróci na należne jej miejsce. Że Polska będzie niepodległa. Że wojska sowieckie wyjdą z naszego kraju. Że komuna upadnie w całym bloku sowieckim. Że ZSRR rozpruje się na niezależne państwa wzdłuż szwów Republik Związanych i powstaną wolna Ukraina, Litwa, Białoruś i Gruzja. Że Niemcy będą mogły się zjednoczyć. Że w Warszawie stanie pomnik ofiar Katynia.

Teraz sam siebie pytam: czy ja w to wtedy, w tamtych mrocznych 80 latach wierzyłem? Czy byłem aż tak szalony? Odpowiem anegdota: Wielki fizyk, jeden z pionierów fizyki kwantowej Niels Bohr miał nad swym biurkiem powieszoną podkowę. Przychodzi przyjaciel i pyta: „czy ty taki uczony facet w to wierzysz?” A Bohr odpowiada: „wiesz ja w to tak po prawdzie nie wierzę, ale mówią, że czy się wierzy, czy nie wierzy to działa”. – pisał w 2010 roku Morawiecki – wielką rolę przypisując mitowi i symbolom Walczącej Solidarności.

Już w czerwcu 1982r. została ogłoszona deklaracja ideowa Porozumienia Solidarności Walczącej; „Dlaczego walka?

Aby zwyciężyć. Aby obronić najsłabszych i tych, którzy cierpią nędzę, głód i więzienie. Aby przywrócić zdeptane prawa obywateli i narodu. Aby nie dać się zniewolić. Aby być wiernym tradycji ojców i dziadków: +za waszą i naszą wolność+. Aby pokazać światu, że zło i przemoc można i trzeba się przeciwstawić. Aby nie zatracić się w biernym oporze, lecz wspomagać go czynem. Aby

doprowadzić do sprawiedliwej społecznej ugody. Aby dać świadectwo naszej godności. Aby żyć”

KTO?

Organizatorem i przywódcą Solidarności Walczącej był Kornel Morawiecki.

Już od lat 60-tych XX wieku angażował się w działalność antykomunistyczną i opozycyjną.

Jako pracownik naukowy Uniwersytetu Wrocławskiego brał udział w strajkach 1968 r.

Był drukarzem i kolporterem pism bezdebitowych, ulotek i plakatów. Brał udział w akcjach ulotowych przeciw interwencji w Czechosłowacji, rozwieszał klepsydry informujące o przyczynach śmierci Jana Palacha (czeski patriota, który dokonał samospalenia w proteście przeciwko wejściu wojsk Układu Warszawskiego do Czechosłowacji).

Podobnie w 1970 r. protestował przeciw masakrom na Wybrzeżu.

Od końca lat 70-tych był redaktorem naczelnym nielegalnego „Biuletynu Dolnośląskiego”.

W 1980 roku zaangażował się w tworzenie dolnośląskiej „Solidarności”.

Został delegatem na I KZD NSZZ „Solidarność”, był jednym z inspiratorów „Posłania do narodów Europy Wschodniej”. 13 XII 1981 r. uniknął zatrzymania, ponieważ wieczorem przewoził sprzęt poligraficzny.

W czerwcu 1982 roku stanął na czele Solidarności Walczącej. Dewizą Solidarności Walczącej było: hasło „Wolni i Solidarni”, symbolem literatury SW ułożone w kształt kotwicy. Jak przedstawiają to sami działacze SW- kotwica to z jednej strony znak nadziei, a drugiej znak, że SW odwołuje się do zaszczytnej tradycji Polskiego Państwa Podziemnego z okresu II wojny światowej.

Strukturę organizacji porównywał do fraktali albo glonów. SW tworzyła się wszędzie tam, gdzie były ku

temu warunki i możliwości. Poszczególne ogniska zachowywały pełną niezależność, choć oczywiście utożsamiały się z sugestiami i deklaracjami płynącymi od władz SW. „Najprężniejsze działały w kolebce SW, Wrocławiu, a ponadto w Trójmieście, Katowicach, Poznaniu, Warszawie, Łodzi, Wałbrzychu, Głogowie, Legnicy, Opolu...” W 1987 roku SB szacowała, iż SW posiadała struktury w 27 miastach”. Szacuje się, że w całym kraju w działalność SW angażowało się 2-3 tysiące osób. Spośród nich trzeba wymienić Andrzeja Kołodzieję, Jadwigę Chmielowską, Hannę Łukowską-Karniej, Artura Adamskiego, Romualda Lazarowicza, Macieja Frankiewicza, Adama Borowskiego, a w naszym regionie Mieczysława Kożę, czy Edwarda Wóltańskiego.

Kornel Morawiecki został aresztowany dopiero w 1987 roku. Samolotem przewieziono go do Warszawy do aresztu śledczego przy ul. Rakowieckiej, aresztowana wraz z nim Hanna Łukowska przywieziona została karetką więzienną w eskorcie kilku samochodów milicyjnych. Jakiś czas później na Wybrzeżu aresztowano Andrzeja Kołodzieję, w 1988 r. władze zdecydowały o wydaleniu przywódców SW z kraju.

Morawiecki podjął kilkakrotnie nielegalne próby powrotu do kraju. Ostatecznie uwięziono sukcesem.

Szef Solidarności Walczącej zakończył jej działalność w 1990 roku.

JAK?

„Naszą podstawową bronią w tej wojnie ma być informacja i propaganda. Chcemy przeciwników przekonywać, a nie zabijać. Ale nasza taktyka powinna być taka, żeby to nasze straty były możliwie najmniejsze - ich największe” - wskazał Kornel Morawiecki w artykule „Jak walczyć?” z września 1982 r. Morawiecki podkreślił też, że walka opozycyjna polega na budowaniu, jak za okupacji, państwa podziemnego. „Będziemy je umacniać i sposobić się do powstania w dogodnym momencie. Teraz jesteśmy i może długo jeszcze będziemy za słabi na otwartą walkę”.

MANIFESTACJE

Nie mniej jednak uważano, że należy także organizować demonstracje, a jeśli to konieczne to i walki uliczne. Naturalnie, nie mogły to być jedynie żywiołowe wystąpie-

nia. Należało analizować taktykę ZOMO i jej przeciwdziałać, przebijając koła samochodów, działając niestandardowo.

31 VIII 1982

Wielka manifestacja z VIII 1982 roku była w znacznej części zorganizowana i koordynowana przez SW „Na ulicach bywało, że dążące do otoczenia demonstrantów oddziały ZOMO same nagle znajdowały się w oblężeniu. Oto na przykład na Moście Grunwaldzkim we Wrocławiu atakujący zomowcy zdecydowali, że najrozsądniejszym wyjściem z sytuacji będzie rzucenie się do Odry, gdy zorientowali się, że z obu stron mostu znajdują się pod naporem demonstrantów”

RADIO

Już od czerwca 1982 roku funkcjonowało radio „Solidarność Walcząca” Starało się nadawać dwa razy w tygodniu przez bezpieczne 8 minut. Potrafiło wchodzić na częstotliwość programu III PR. W Trójmieście zaś wchodzono, z powodzeniem, na fonię Dziennika Telewizyjnego, zaś obraz przysyłano planszami z antykomunistycznymi hasłami. Oczywiście, SB podejmowało działania mające na celu zagłuszenie audycji oraz wykrycie „sprawców”.

Mimo konfiskat sprzętu oraz aresztowań radio działało aż do powołania rządu T. Mazowieckiego. Po aresztowaniu małżeństwa Romaszewskich nadających w Warszawie radio „Solidarność”, radiowcy SW udali się do stolicy na „gościnne występy”, by choć w części kontynuować prace radia „S”.

WYDAWNICTWA

Solidarność Walcząca prowadziła bardzo szeroką działalność wydawniczą. Była to nie tylko prasa ale także książki (np. „Archipelag Gułag” A. Solżenicyna), znaczki, plakaty, kasety magnetofonowe.

Głównym periodykiem SW było pismo pod takim tytułem, wychodziło już od VI 1982 roku (miało swoje, niezależne edycje regionalne) w nakładzie ok. 10 tysięcy egzemplarzy.

Wydawano 134 czasopisma: Biuletyn Dolnośląski, „Wiadomości Biejące” (Wrocław), „Czas” (Poznań), „Europa” (Warszawa), „Gencjana” (Jelenia Góra), „Galicya” (Rzeszów), „Gryf” (Szczecin), wspierała wydawniczo pismo dla młodzieży „Wyrastek”, wydawała też pismo dla kadry oficerskiej: „Żołnierz Solidarny” i wiele innych.

SW dysponowała również niezwykle pomysłowymi i brawurowo odważnymi działaczami. Maciej Frankiewicz, z Wielkopolski, nie cofał się przed włamaniami do zakła-

dów celem zdobycia maszyn poligraficznych. Uwięziony - potrafił uciec z aresztu.

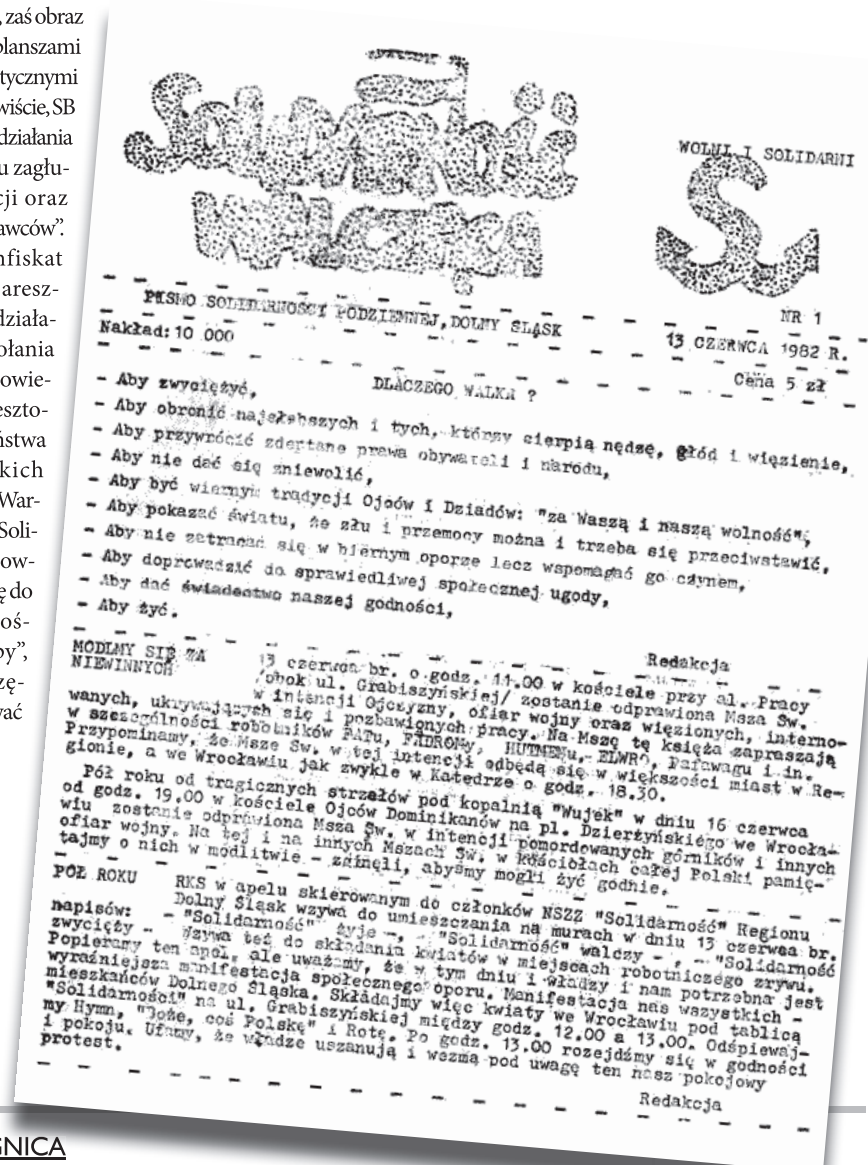
SW miała świetnie wyszkolonych drukarzy i szeroką sieć kolporterów.

Dzięki młodym, zaangażowanym ludziom, wydawnictwa podziemne docierały do dużej liczby miejscowości. Grzegorz Majewski, Wojtek Obremski i wielu innych w naszym regionie rozprowadzało, narażając się na niebezpieczeństwa, wydawnictwa podziemne, także te Solidarności Walczącej.

„Jako pierwsza w Polsce SW zaczęła używać składu komputerowego, a do swoich komórek rozsyłała obszerne biuletyny informacyjne w formie dyskietek” Pamiętajmy, że były to lata 80-te!

OBRONA

Gdy SB-ecy przyszli po Kornela Morawieckiego, zdziwili się, że przywódca tak groźnej organizacji nie ma broni. Morawiecki odpowiedział: Nie mam ale jeśli mnie zabijecie to mój następca będzie uzbrojony w uzi”.

„Z badań przeprowadzonych przez IPN wynika, że SB rzeczywiście bardzo poważnie traktowała Solidarność Walczącą i jej przywódcę. W latach 1979-1990 Wydz. III/III-1/Inspektorat 2 KW MO/WUSW we Wrocławiu rozpracowywał ich w ramach SOR krypt. Harcerz/Tarantula/Ośmiornica.”

Rozpoznanie SW było tak trudne, że w II poł. lat 80-tych zajmowało się nią, specjalnie powołane w tym celu ogniwo Biura Studiów i Analiz.

„W 1985 r. Szef Służby Bezpieczeństwa gen. dyw. Władysław Ciastoń podjął decyzję „W sprawie pełnego rozpoznania i zlikwidowania struktury konspiracyjnej pn. „Organizacja Solidarności Walczącej”. Jej uzupełnieniem były wytyczne Zastępcy Szefa SB i Dyrektora Departamentu III MSW gen. bryg. Henryka Dankowskiego z 31 sierpnia tegoż roku”.

Rozpracowaniu podlegały: struktury SW, kanały łączności, lokale konspiracyjne, baza propagandowa, łączność z zagranicą.

Badania historyków wykazały, że w okresie przygotowań i obrad Okrągłego Stołu działania SB nawet się zintensyfikowały. Uważano SW za najmniejbezpieczną siłę protestującą przeciw porozumieniom okrągłostołowym. Sprawę „Ośmiornica” zamknięto dopiero w lutym 1990 roku. Wiadomo, że przeciw Organizacji swoje działania prowadziła także Wojskowa Służba Wewnętrzna.

Tym czasem, działacze SW nie pozostawali bierni. Kontrwywiad SW był imponujący.

Nie dość, że dysponował doskonałym sprzętem elektronicznym, często przemycanym z zagranicy, to jeszcze miał świetnych specjalistów od nasłuchu urządzeń nadawczych SB oraz rozszyfrowywania kodów MO i SB.

Nasłuch trwał właściwie 24 godziny.

Rozpoznawania kodów było bardzo żmudne i czasochłonne. Porównywano zachowania tajników śledzących członków SW z nagraniami rozmów funkcjonariuszy.

Zacząto więc orientować się, jak rozpoznać obserwację prowadzoną przez SB: podobne samochody, duża grupa osób siedząca w zaparkowanym samochodzie, zaparowane szyby od okresowo włączanego silnika, rysopisy tajników. Osoby śledzące rozpoznać było trudniej. Tu pomocny był nasłuch radiowy. Dzięki niemu można było się zorientować, że niełatwo jest zgubić „ogon”,

gdy jest się śledzonym przez kilka samochodów i osób.

W Solidarności Walczącej podjęto także decyzje o wyposażeniu jak największej liczby ogniw we własne konwertery potrzebne do prowadzenia lokalnych nasłuchów.

Ciekawą innowacją konspiracyjną było przypisanie pseudonimów do funkcji pełnionych w organizacji, a nie do konkretnych osób.

„TROCHĘ O FOSIE”

Wielkim sukcesem kontrwywiadu Solidarności walczącej było rozszyfrowanie tzw. „fosy” - kodów radiowych SB.

Kody cyfrowe – oznaczające typowe czynności, procedury wykonywane przez funkcjonariuszy SB.

77 – kierunek, w kierunku (np. „daje 77 do kolorków”)

300 – początek akcji (obserwacji)

301 – tak jest/przyjąłem – początek akcji (potwierdzenie)

310 i 311 – jak wyżej, jeśli „figurant” porusza się samochodem

400 – koniec akcji (obserwacji na dziś)

412 – prosto

415 – w prawo

421 – wlewo

Do określania kierunków, zwłaszcza na skrzyżowaniach, używano też metody opartej na tarczy zegarowej, bardzo podobnej do stosowanej w lotnictwie lub żeglarskiej. Metoda „zegarowa” była bardziej intuicyjna i jednocześnie pozwalała bardziej precyzyjnie określać kierunki, np. na godzinie dwunastej – zero – pięć znaczący: prawie prosto, ale lekko w prawo (pod kątem do aktualnego kierunku jazdy, jaki wyznacza wskazówka na piątej minucie względem godziny dwunastej). Co ciekawe, nie było jedyne „słusznego” sposobu określania kierunków za pomocą tarczy zegarowej, nawet przez zespoły z tego samego miasta, np. używano zamiennie „na godzinie piętnastej” lub „daje na dwunastą piętnaście”.

Żargon/slang (stosowane początkowo kryptonimy wywodziły się ze świata medycyny):

altana – przyczepa kempingowa służąca do prowadzenia obserwacji

bożnica – kościół (używane w Departamencie IV MSW)

brykać – zachowywać się w sposób utrudniający obserwację, uciekać, gubić „ogon”

ciota/ciotka – do tyłu, cofanie, zawracanie samochodem

ćwiartka – dziecko

fabryka – siedziba resortu

figurant – sporadycznie używane zamiast „pacjent”, częściej na częstotliwościach MO; w zależności od kontekstu: ogólnie – obserwowana osoba, w przypadku obserwacji Mszy św.: każda osoba duchowna (ksiądz, kleryk), a jeśli obserwacja dotyczyła konkretnego „figuranta” duchownego, mógł on być wyróżniany jako „pierwszy”

firma – SB, ogólnie resort – MSW

gumowy – dworzec PKS

impreza – najczęściej Msza św., czasami „namierzony” spotkanie konspiratorów

karetka – cywilny samochód esbecki, później jakiegokolwiek pojazd, ogólnie samochód

kartoflisko – pole uprawne (niezależnie od rodzaju uprawy)

kogut – najczęściej taksówka, ale mógł tak też być nazywany inny samochód z tzw. kogutem na dachu, np. karetka pogotowia ratunkowego, samochód straży pożarnej, samochód pogotowia energetycznego

kolorki, kolory – światła sygnalizacji ulicznej

koszyk – sklep

Solidarność Walcząca była najlepiej zakonspirowaną strukturą podziemia lat 80tych. Stawiała sobie ambitne i bezkompromisowe cele: obalenia komunizmu i przywrócenia suwerenności Polsce Solidarnej.

...I NA KONIEC

W 1983 r. piętnastoletni, młody człowiek wychodził z katedry wrocławskiej, z jednej z Mszy Świętych za Ojczyznę. Podeszło do niego kilku tajników i zapytało o nazwisko, gdy usłyszeli odpowiedź. zomowcy wciągnęli chłopaka do radiowozu. Pobito go. Wywieziono poza miasto, grozono śmiercią oraz pobiciem i zgwałceniem matki i siostry, jeśli nie przestanie angażować się w działalność podziemną. Młodzieniec bowiem, mimo braku pełnoletniości, był zaprzyszonym członkiem Solidarności Walczącej.

A nazywał się Morawiecki... Mateusz Morawiecki

Agnieszka Rurak-Żeleźny
Mirosława Łątkowska, Artur Adamski, Encyklopedia Solidarności,

Paweł Piotrowski, „Solidarność Walcząca” w świetle materiałów Służby Bezpieczeństwa

Roman Lazarowicz, Niezłomni, Rzecz o Solidarności Walczącej, www.sw.org.pl

Artur Adamski, Solidarność Walcząca czyli po niepodległość bez kompromisów, Nowy Obywatel

Piotr Serwadczak, Kulisy kontrwywiadu „Solidarności Walczącej”. Biuletyn IPN

Odpowiedź Ministra Energii na pismo KSGiE NSZZ „Solidarność”

W dniu 17 maja 2017 r. Przewodniczący Kazimierz Grajcarek w imieniu Rady Krajowego Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność” wystosował pismo do premier Beaty Szydło poruszające 16 najbardziej palących problemów branży górniczej i energetycznej. Wśród nich znalazły się dwie kwestie zgłoszone przez Sekcję Krajową Górnictwa Rud Miedzi NSZZ „Solidarność”. W imieniu Premier Beaty Szydło odpowiedzi udzielił Minister Energii Krzysztof Tchórzewski. Odpowiedź jest mocno „niesatysfakcjonująca”, dlatego dojdzie do spotkania w Katowicach w celu sprecyzowania problemów i uzyskania bardziej szczegółowych wyjaśnień.

Jak pisaliśmy w Pryzmacie z 31 maja 2017 r. (nr 9/2017) zmiany w kraju jedynie w części idą we właściwym kierunku. W dalszym ciągu istnieje wiele problemów i niezadowolonych spraw, którymi rząd powinien zająć się priorytetowo. Są też takie, które rząd realizuje przeciwnie do oczekiwań NSZZ „Solidarność”. W piśmie Krajowego Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność” poruszono różnorodne tematy zaczynając od problemów z budową infrastruktury energetycznej, przez sprawy Polskiej Miedzi, kończąc na problemach górnictwa węgla kamiennego. Skupmy się jednak na naszym regionie. Poniżej zamieszczamy dwa zagadnienia dotyczące Polskiej Miedzi, poruszone przez Sekcję Krajową Górnictwa Rud Miedzi NSZZ „Solidarność” wraz z odpowiedzią Ministra Energii:

1. Przyjęcie ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. „o zasadach zarządzania mieniem państwowym” (Dz.U. z 2016 r. poz. 2259 z późniejszymi zmianami), która w art. 19 i art. 45 jest ewidentnie sprzeczna z art. 14 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. „o komercjalizacji i prywatyzacji” (Dz.U. z 2013 r. poz. 981 z późniejszymi zmianami). Prowadzi to do sprzeczności i ma na celu ewidentnie wyeliminowanie wyboru rzeczywistych przedstawicieli pracowników w radach nadzorczych w spółkach ze znaczącym udziałem skarbu państwa.

Odp. Ministra Energii: W aktualnym stanie prawnym kwestie związane z powoływaniem przedstawicieli pracowników do rad nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa powstałych w wyniku komercjalizacji regulowane są zarówno ustawą z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników, jak i ustawą z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym.

Ustawa o zasadach zarządzania mieniem państwowym, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2017 r. wprowadziła nowy model zarządzania mieniem państwowym, w tym w zakresie wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa. Jednym z elementów tego modelu jest określenie w art. 19 przywołanej ustawy nowych wymogów dla kandydatów na członków organów nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, wskazywanych przez podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej. W nowym porządku prawnym osoba wybrana przez pracowników, zgodnie z ustawą z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników, do rady nadzorczej spółki z udziałem Skarbu Państwa powstałej w wyniku komercjalizacji, powinna zostać dodatkowo wskazana (rekomendowana) właściwemu organowi spółki (tj. zgromadzeniu wspólników/walnemu zgromadzeniu), przez podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa (Prezesa Rady Ministrów, innego członka Rady Ministrów, Pełnomocnika Rządu lub państwową osobę prawną), zgodnie z art. 19 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym. Po spełnieniu przez osobę wybraną do rady nadzorczej spółki przez pracowników wymogów określonych w art. 19 ust. 1 pkt 1 i pkt 3-6 oraz ust. 5 przywołanej ustawy, a w szczególności po uzyskaniu przez tę osobę pozytywnej opinii Rady do spraw

spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych, podmiot uprawniony do wykonywania praw z udziałów/akcji należących do Skarbu Państwa jest obowiązany wskazać tę osobę zgromadzeniu wspólników/walnemu zgromadzeniu spółki, jako kandydata na członka organu nadzorczego, a zgromadzenie wspólników/walnego zgromadzenie, jest obowiązane podjąć uchwałę powołującą w skład rady nadzorczej osobę wybraną przez pracowników.

Odnosząc się natomiast do obowiązujących w Ministerstwie Energii postanowień w zakresie powoływania członków rad nadzorczych uprzejmie informuję, iż jedynie Zarządzenie Ministra Energii z dnia 1 marca 2017 r. reguluje zasady i tryb doboru kandydatów do rad nadzorczych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, wobec których Minister Energii wykonuje uprawnienia wynikające z akcji i udziałów należących do Skarbu Państwa, i jest ono zgodne z ustawą o zasadach zarządzania mieniem państwowym.

2. Brak rozstrzygnięć dotyczących wprowadzonego przez rząd PO-PSL podatku od miedzi i srebra, mimo składanych jednoznacznych przedwyborczych deklaracji politycznych przedstawicieli obecnego rządu RP.

Odp. Ministra Energii: Sprawa była przedmiotem rozważań Rządu w 2015 r. oraz w 2016 r. Należy przypomnieć, że konstrukcja stawek podatkowych umożliwia reagowanie na zmieniającą się sytuację ekonomiczną. W mniej sprzyjającym otoczeniu rynkowym przedsiębiorca prowadzący działalność wydobywczą miedzi i srebra jest mniej dotknięty podatkiem. W okresie gdy zyski realizowane przez tego przedsiębiorcę wzrastają, państwo w większym stopniu w nich partycypuje.

W podsumowaniu pisma Ministra Energii możemy przeczytać:

„Przedstawiając powyższe, pragnę zapewnić Pana Przewodniczącego (Kazimierza Grajcarca – redakcja), iż wszystkie zagadnienia związane zarówno z rozwojem branży górnictwa i energetyki, jak również tworzeniem odpowiednich warunków do jej funkcjonowania, będą szczegółowo omawiane na poszczególnych Zespołach Trójstronnych. Niemniej jednak informuję, iż ewentualne wątpliwości mogą zostać wyjaśnione na zwołanych Zespołach Trójstronnych do spraw Bezpieczeństwa Socjalnego Górników oraz do spraw Branży Energetycznej w terminie uzgodnionym z Panem Przewodniczącym.

Zgłaszam także gotowość, wraz z ministrem Grzegorzem Tobiszowskim, odbicia osobistych spotkań z Panem Przewodniczącym, a jeżeli uzna Pan za zasadne, to także z udziałem Prezydium Sekretariatu.”

Tak też się stanie, bo Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, pisząc bardzo dyplomatycznie, jest skrajnie rozczarowany uzyskaną odpowiedzią na zadane pytania i przedstawione problemy. W Katowicach na 17 lipca 2017 r. zaplanowane jest spotkanie przedstawicieli Ministerstwa Energii z przedstawicielami Krajowego Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność”. W rozmowach zostaną poruszone wszystkie podniesione kwestie, w tym dwie dotyczące Polskiej Miedzi. O przebiegu spotkania poinformujemy w kolejnym numerze Pryzmatu.

Drużyna Solidarności druga w ekstremalnym biegu

Trzydzieści kilometrów mieli do pokonania uczestnicy ósmej edycji Biegu Szlakiem Wygastych Wulkanów.

Najszybszym w kategorii open był Dominik Komendacki z Drużyny Szpiku KGHM, który uzyskał czas 1:18:12.

Bieg ukończyło ponad 400 zawodników. Świetnie zaprezentowali się zawodnicy Solidarności z PeBeKa Lubin, którzy drużynowo zajęli 2. miejsce ulegając drużynie Trener24h.com.pl Team_1.

Indywidualnie zawodnicy z Solidarności PeBeKa uzyskali następujące wyniki:

- 13. miejsce Damian Stachura 01:29:14
- 16. miejsce Rafał Kuczyński 01:32:39
- 72. miejsce Grzegorz Cebula 01:52:47
- 124. miejsce Patrycja Rezler 02:05:50
- 126. miejsce Konrad Wolszczak 02:06:27

Festyny Rodzinne Solidarności Volkswagena i Sitechu

Związkowcy z Volkswagena bawili się na ośrodku rekreacyjnym w Wieleniu, rodziny z Sitechu na ośrodkach Chrobrego w Głogowie. Dla uczestników festynu przygotowano szereg atrakcji: m.in. zawody sportowe, konkursy, a dla najmłodszych szereg dmuchańców. Podczas festynu NSZZ „Solidarność” odbyła się również „Akcja Grosik”. Dochód z akcji przeznaczony na pomoc chorym dzieciom.

Spotkanie integracyjne związkowców z Huty Miedzi „Legnica”

W Hotelu Milenium związkowcy z Solidarności spotkali się na corocznym spotkaniu integracyjnym. W imprezie uczestniczyło ponad 120 osób. Był konkurs i tańce.

Festyn rodzinny – Iwno 2017

Blisko tysięcy osób bawiło się na festynie rodzinnym zorganizowanym przez Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność” w ZG Polkowicach Sieroszowicach. Festyn odbył się w Iwnie.

Hutnicy z Głogowa na wycieczce we Wrocławiu

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” w Hucie Miedzi „Głogów” zorganizowała dla członków Związku rodzinną wycieczkę do Wrocławia. W czasie całonocnego pobytu zwiedziliśmy ZOO, oraz Afrykarium. Był również rejs statkiem po Odrze. Kolejnym punktem programu wycieczki była wizyta na wrocławskim rynku, na którym trwa Jarmark Świątojański.